

186
1902 / 2

ახლა წავაწად

საახალწლო ეტიუდი

1

— ააუუუ, ააუუუ... — წნარის, სულ ნაზის ხმით გაკიო-და მშვილდ არსება წყვილია და კვალ-დაკვალ მისდევდა მეორეს, რომელიც მრისხანე სახით დასრულიდა ცის სივრცეში. გადიარეს შოა და ველი, ღრ და ტყე, მინდორი და მდინარე. ნაზი არსება განუწყვეტელი გაკიოდა ააუუუ, ააუუუ-ს. მეორე კი მრისხანედ მისრიალდა და დაკლილდა, რომ ერთ წამს შინე ჩამოჩრჩინდა არა შიეთზე მდევას.

გაუმებულ ქვეყნიერობას ამ ღამის წყვილია მრისხანეს არჩილიც კი გრუნტელს ჰგვრიდა ტანში. აეგრ, ბელურა როგორ შეაერთოდა, ან კიდევ სირგის ძირში კურდღელი, იქ ღლეღი კიდევ ხარ-ირემი, მშველი და სხვა გარეული ცხოველები და ფრინველები. ვინ მოსთვლის, რომდენი შეერთოდა მის თავ-გადელაზე?... შავრამ ამავე დროს რა სიამოვნებას, რა ნეტარ სიბობს ჰკრწობდნენ. როდესაც ამავე დროს წყვილია გაისმოდა ნაზი ააუუუ, ააუუუ¹ თითქოს მეორედ იზადებოდნენ ამ ხმაზე...

— ხმას არ ჩაიკედო! — მრისხანედ დასკვივდა ნაზ არსებას მეორემ, როდესაც პელიაურს² დაჰპირდაპირდა, და წამს სოფლის განაპირა სახლისკენ ჩაიჭივოდა.

ის იყო სოფ. პელიაური მორჩა საახალწლო სამზადის: ტუბილურობა და სხვა სანოვადე სამკვილეო ბონაზე დალაგა და ბარკალებზე თავები მიდევს დასაძინებლად...

— დმერთო! — ტანის თრთოლივით უნებურად წამოიძახა სოფელმა და წამს სუნთქვა შეუდგა. არაგვამც კი ხმაურობა შესწყვიტა.

¹ დუშეთის მახარაზია.

— ააუუუ, ააუუუ... — წამოიძახა ჩვეულებრივის მშვილის ხმით მრისხანე ხმის პასუხად ნაზმა არსებამ, წინ უყვალა და ბერიას სახლის კარებს აეფარა.

— ოჰ! — შეგვის ოხვრა ამოხსნა სოფელს. დაილოცოს შენი სამართალი, ღმერთო, ეს რა წამი იყო?!... არაგვამც ქუხილი მორთო და კიდევნი აახმაურა. მრისხანე სახემ გამხარია ხელი ნაზ არსების მხარს გაღუტარა და მაგრად დააკაუნა...

II

— აახს! — უნებურად წამოიკენეს სახლში მყოფთ და სისხლის მოძრაობა შეუდგათ. შიშის ზარმა დაურბინათ ტანში. მელიოგინეს ხომ გული წაუვიდა.

კაცუნი მეორედ გაისმა, მაგრამ პირველ კაცუნს არ ემგზავსებოდა.

მაღამოდ მოხვედათ სახლში მყოფთ მეორე კაცუნი, და ბერიამ დაუძახა:

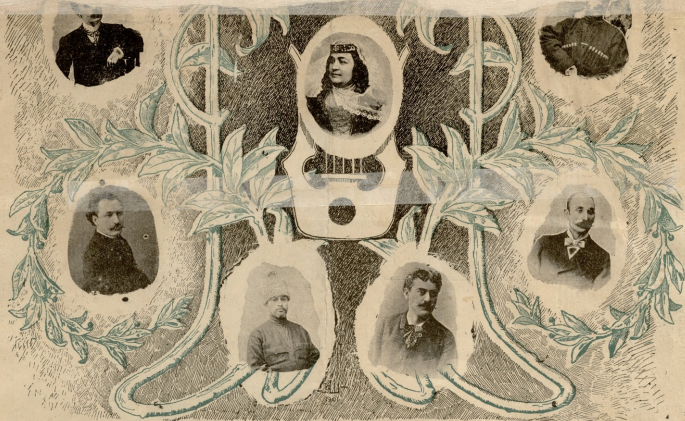
— შამოდ, ვინა ხარ?

კარი გაჭრიალდა და მხროლოვ ღამისის შუჭუნდ ერთი მოხუცებული ტყაპუქში გახვეული მანილოოსანი და მეორე კიდევ ტყაპუქზე გახვეული ახალგაზრდ. ქალი გამოჩნდნენ.

— აუ, გიშველით ღმერთმა, რა მავკებდე, ჩემო სახედავ, თორა უეუდური ღღისა ღამისა ხელიდან გამოგვეცალოს! — მიგსალამა ბებია და მელიოგინეს მიუბრუნდა, რომელმაც ამ დროს საშინაოდ წამოიკივლა.

— ბელაფი, ჯერაც არ განთავისუფლებულა? — გულ-მტკივნეულობით დაეკითხა მოხუცი და მელიოგინეს მარჯვენა ხელი დაუქარა.

ახალგაზრდამ კი მარცხენა ხელს წააფლო და თავით ამოულდა.

ქ. კარგარეულის
 ბ. ვილიაზი
 ბ. მათიაშვილი
 ბ. ტეგეანიშვილი

ქ. ამბოძისა ქ. ჩერქეზიშვილის
 ბ. ამბოძე ბ. მუსხიშვილი
 ქ. კახუნიას
 ბ. ტუნია ბ. სვიმონიძე

ქ. ლევანის
 ბ. მუსხის
 ბ. კამრულიძე
 ბ. კამრულიძე

7
1901-1902

21

1901-1902 ്.

പ്രാർത്ഥനാ പത്രം

— ეს მოხდა შარშან, სწორედ ამ დროს; უნდა მოვასწავლო, ჩემო ბატონო, მე ვემსახურები საზღვაო სამინისტროში, სადა ჩვენი უფროსები ძალიან ამაჯობენ თავიანთ ბუკურალო ტანისამოსით და ჩვენ, თავიანთ ქვეშევრდომებს, ისე გვებურთობიან, როგორც უბრალო ზღვიანებს. ეგ, რა კარგი იქნებოდა, რომ ყველა უფროსები სამოქალაქო ტანსაცმელს იცვამდნენ!

მაგრამ, ამას თავი დავანებოთ. ჩემ მაგიდასთან ვიჯექი და ფანჯრიდან ვხედავდი ლიეპარდ ცის ნაწილს, რომელსაც სრიალებდნენ შერაცხლები. გული აღარ მითმენდა, ვეზღარიყავ ქალაქების გროვებში. თავისუფლად ყოფნისა და გასივრების სურვილი ისე გამისივლდა, რომ უფროსისადაც სიძულვილს აღარ მივხედე და ვსთხოვე წასვლის ნება მოეცა.

უფროსი იყო ერთი ბერძენი, უსახიერო, მაიმუნის მსგავსი ანჩლი კაცუნია. მოვასწავნე, რომ უქეიფოთ ვარ. შემომხედა და დამაყვირა:

— თუმცა მე თქვენი არა მჯერა-რა, მაგრამ მაინც შორილი თვინდა. იქნება, თქვენა გგონიათ ეს დაწესებულება იმიტომ არსებობს, რომ მოხელეებმა არაფერი გააკეთონ?

მეც დაუყოვნებლივ გავწიე სენისაკენ, დარც სწორად ამისთანა იდეა, ჩავეკე გემში და გავწიე სენ-ელუსაკენ.

ეგ, ჩემო კარგო! როგორ დაუმადლიდი ჩემს უფროსს, რომ სისტკად მომპეტკოდა და წასვლის ნება არ მოეცა.

(დასასრული იქნება)

თევზმა, გემა და კიბომა, ქირა აიღეს ძალიან ბლამად: უნდა წაღოთ ბარგი თქვინა, თვითონ შევხებნენ ზოგ ურემო!

თეზი ხშირად მდინარესკენა, კიბო უნდა სწვეს, გედი—ცისკენა... არ იქნა საქმე ვერ მოვევარეს უბრემი კოტაც ვერ გავავარეს...

გამომცემელი და დრ. რედაქტორი ბლ. ჭაბაძე

ვინ ნაშრომი, ნაღვაწო, დარბაზო ქალაქისთა, გაშენებ—უნე კი იტყვი, თაე-ქვე მლინარ მარტალი

ბროინციდიდან მიღებულ წერილების პასუხს, ცხადებთ, რომ **მოგახმა** «სტობის ფურცელს» ერთ ადღის 11 მანეთი ქალაქ გარედ მცხეთა თათვის და 10 მან. ქალაქში მცხოვრებთათვის ფანის განაწილება იხილე ზელისა-მოწაფრის განცხადებაში.